

PARASHAT BALAK (BALAK)

Bamidbar (Numbers) 22:2-25:9 | Mikah (Micah) 5:6-6:8 | Tehillah (Psalm) 79 | Kefa Bet (2nd Peter) 2:1-22;
Yokhanan Markos ([John-] Mark) 11:12-26

TORAH | HAFTARAH | MEGILLAH | MASAHAH ZOT

TORAH

Bamidbar Chapter 22

2 And Balak the son of Tzipor saw all that Yisra'el had done to the Amori. 3 And Mo'av was sore afraid of the people, because they were many; and Mo'av was overcome with dread because of B'nei Yisra'el. 4 And Mo'av said unto the elders of Midyan, "Now will this multitude lick up all that is round about us, as the ox licks up the grass of the field."

And Balak the son of Tzipor was king of Mo'av at that time. 5 And he sent messengers unto Bilam the son of Be'or, to Petorah, which is by the River, to the land of the children of his people, to call him, saying, "Behold, there is a people come out from Mitzrayim; behold, they cover the face of the earth, and they abide over against me. 6 Come now therefore, I pray, curse me this people; for they are too mighty for me; perhaps I shall prevail, that we may smite them, and that I may drive them out of the land; for I know that he whom you bless is blessed, and he whom you curse is cursed."

7 And the elders of Mo'av and the elders of Midyan departed with the rewards of divination in their hand; and they came unto Bilam, and spoke unto him the

במדבר פרק כב

ב וַיֵּרָא בָלָק בֶּן צְפוֹר אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה יִשְׂרָאֵל לְאֹמְרֵי.

ג וַיִּגַּר מוֹאָב מִפְּנֵי הָעָם מְאֹד כִּי רַב הוּא וַיִּקַּץ מוֹאָב מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל.

ד וַיֹּאמֶר מוֹאָב אֶל זִקְנֵי מִדְיָן עִתָּה יִלְחֲכוּ הַקְּהָל אֶת כָּל סְבִיבֹתֵינוּ בְּלַחֵץ הַשּׁוֹר אֶת יֶרֶק הַשָּׂדֶה.

וּבָלָק בֶּן צְפוֹר מָלַךְ לְמוֹאָב בְּעֵת הַהוּא.

ה וַיִּשְׁלַח מְלָאכִים אֶל בַּלְעָם בֶּן בְּעֹר פְּתוֹרָה אֲשֶׁר עַל הַנָּהָר אֲרִיז בְּנֵי עַמּוֹ לִקְרֹא לוֹ לֵאמֹר הִנֵּה עִם יֵצֵא מִמִּצְרַיִם הִנֵּה כֶסֶה אֶת עֵינֵי הָאָרֶץ וְהוּא יֵשֵׁב מִמְּלֵי.

ו וְעִתָּה לָכֵה נָא אֶרֶץ לִי אֶת הָעָם הַזֶּה כִּי עֲצוּם הוּא מִמֶּנִּי אוֹלֵי אוֹכַל נֶכֶה בּוֹ וַאֲגַרְשֶׁנּוּ מִן הָאָרֶץ כִּי יִדְעֹתִי אֶת אֲשֶׁר תִּבְרָךְ מִבְּרַךְ וְאֲשֶׁר תֵּאָר יוֹאֵר.

ז וַיִּלְכוּ זִקְנֵי מוֹאָב וְזִקְנֵי מִדְיָן וַקְּסָמִים בְּיָדָם וַיָּבֵאוּ אֶל בַּלְעָם וַיְדַבְּרוּ אֵלָיו דְּבָרֵי בָלָק.

ח וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם לֵינּוּ פֹה הַלִּילָה וְהִשְׁבֹּתִי אֶתְכֶם דָּבָר כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר יְהוָה אֵלַי וַיֵּשְׁבוּ שְׂרֵי מוֹאָב עִם בַּלְעָם.

words of Balak. 8 And he said unto them, "Lodge here this night, and I will bring you back word, as יהוה may speak unto me." And the princes of Mo'av abode with Bilam. 9 And Elohim came unto Bilam, and said "What men are these with you?" 10 And Bilam said unto Elohim, "Balak the son of Tzipor, king of Mo'av, has sent unto me [saying], 11 'Behold the people that is come out of Mitzrayim, it covers the face of the earth; now, come curse them for me; perhaps I shall be able to fight against them, and shall drive them out.'" 12 And Elohim said unto Bilam, "You shall not go with them; you shall not curse the people; for they are blessed." 13 And Bilam rose up in the morning, and said unto the princes of Balak, "Go back into your land; for יהוה refuses to give me leave to go with you." 14 And the princes of Mo'av rose up, and they went unto Balak, and said, "Bilam refuses to come with us." 15 And Balak sent yet again princes, more, and more honorable than they. 16 And they came to Bilam, and said to him, "Thus says Balak the son of Tzipor: Let nothing, I pray, hinder you from coming unto me; 17 for I will promote you unto very great honor, and whatever you say unto me I will do; come therefore, I pray, curse me this people." 18 And Bilam answered and said unto the servants of Balak, "If Balak would give me his house full of silver and gold, I cannot go beyond what יהוה my Elohim says, to do any thing, small or great. 19 Now therefore, I pray, tarry also here this night, that I may know what יהוה will speak unto me more." 20 And Elohim came unto Bilam at night, and said unto him, "If the men come to call you, rise up, go with them; but only the word which I speak unto you, that shall you do." 21 And Bilam rose up in the morning, and saddled his donkey, and went with the princes of Mo'av. 22 And the anger of Elohim was kindled because he went; and the Malakh יהוה placed himself in the way for an adversary against him. Now he was riding upon his donkey, and his two servants were with him. 23 And the donkey saw the Malakh יהוה standing in the way, with his sword drawn in his hand; and the donkey turned aside out of the way, and went into the field; and Bilam smote the donkey, to turn her into the way. 24 Then the Malakh יהוה stood in a hollow way between the vineyards, a fence being on this side, and a fence on that side. 25

ט וַיבֹא אֱלֹהִים אֶל בְּלַעַם וַיֹּאמֶר מִי הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה עִמָּךְ.
י וַיֹּאמֶר בְּלַעַם אֶל הָאֱלֹהִים בָּלֶק בֶּן צֹפֵר מִלְּךְ מוֹאָב שָׁלַח אֵלַי.
יא הִנֵּה הָעָם הֵיֵצֵא מִמִּצְרַיִם וַיְכַסּוּ אֶת עֵינֵי הָאָרֶץ עִתָּה לְכֹה קִבְּהָ לִי אֶתוֹ אוֹכֵל לֶהֱלַחֵם בּוֹ וַיִּגְרָשְׁתִּיו.
יב וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל בְּלַעַם לֹא תֵלֵךְ עִמָּהֶם לֹא תֵאָר אֶת הָעָם כִּי בְרוּךְ הוּא.
יג וַיִּקָּם בְּלַעַם בַּבֹּקֶר וַיֹּאמֶר אֶל שְׂרֵי בָלֶק לְכוּ אֶל אֲרָצְכֶם כִּי מֵאֵן יְהוָה לְתַתִּי לְהֵלֵךְ עִמָּכֶם.
יד וַיִּקְוֹמוּ שְׂרֵי מוֹאָב וַיָּבֹאוּ אֶל בָּלֶק וַיֹּאמְרוּ מֵאֵן בְּלַעַם הֵלֵךְ עִמָּנוּ.
טו וַיִּסֹּף עוֹד בָּלֶק שְׁלַח שְׂרִים רַבִּים וַנִּכְבְּדִים מֵאֲלֵה.
טז וַיָּבֹאוּ אֶל בְּלַעַם וַיֹּאמְרוּ לוֹ כֹּה אָמַר בָּלֶק בֶּן צֹפֹר אֵל נָא תִמְנַע מִהֵלֵךְ אֵלַי.
יז כִּי כִבֵּד אֶכְבְּדֶךָ מְאֹד וְכֹל אֲשֶׁר תֹּאמַר אֵלַי אֶעֱשֶׂה וְלִכְהָ נָא קִבְּהָ לִי אֶת הָעָם הַזֶּה.
יח וַיַּעַן בְּלַעַם וַיֹּאמֶר אֶל עַבְדֵי בָלֶק אִם יִתֵּן לִי בָלֶק מְלֵא בֵיתוֹ כֶּסֶף וְזָהָב לֹא אוֹכֵל לְעֵבֵר אֶת פִּי יְהוָה אֱלֹהֵי לַעֲשׂוֹת קִטְנָה אוֹ גְדוֹלָה.
יט וַעֲתָה שָׁבוּ נָא בָּזֶה גַם אִתָּם הַלַּיְלָה וְאֲדַעְהָ מִה יִסֹּף יְהוָה דַּבֵּר עִמִּי.
כ וַיָּבֹא אֱלֹהִים אֶל בְּלַעַם לַיְלָה וַיֹּאמֶר לוֹ אִם לִקְרֹא לְךָ בָּאוּ הָאֲנָשִׁים קוּם לְךָ אִתָּם וְאֵד אֶת הַדָּבָר אֲשֶׁר אֲדַבֵּר אֵלֶיךָ אֶתוֹ תַעֲשֶׂה. כֹּא וַיִּקָּם בְּלַעַם בַּבֹּקֶר וַיַּחְבֹּשׁ אֶת אֶתְנֹו וַיֵּלֶךְ עִם שְׂרֵי מוֹאָב.
כב וַיַּחֲרֵ אַף אֱלֹהִים כִּי הוֹלֵךְ הוּא וַיִּתְיַצֵּב מִלְּאֵךְ יְהוָה בַּדֶּרֶךְ לְשֹׁטֵן לוֹ.
וְהוּא רָכַב עַל אֶתְנֹו וּשְׁנֵי נַעֲרָיו עִמּוֹ.
כג וַתֵּרָא הָאֶתְנֹו אֶת מִלְּאֵךְ יְהוָה נֹצֵב בַּדֶּרֶךְ וַחֲרָבוּ שְׁלוֹפָה בִּידוֹ וַתֵּט הָאֶתְנֹו מִן הַדֶּרֶךְ וַתֵּלֵךְ בַּשָּׂדֶה וַיֵּד בְּלַעַם אֶת הָאֶתְנֹו לְהִטָּתֵהּ הַדֶּרֶךְ.
כד וַיַּעֲמֵד מִלְּאֵךְ יְהוָה בְּמִשְׁעוֹל הַכְּרָמִים גָּדַר מִזֶּה וַיִּגְדַּר מִזֶּה.
כה וַתֵּרָא הָאֶתְנֹו אֶת מִלְּאֵךְ יְהוָה וַתִּלְחַץ אֶל הַקִּיר וַתִּלְחַץ אֶת רִגְלֵ בְלַעַם אֶל הַקִּיר וַיִּסֹּף לְהַכְתִּיהָ.
כו וַיִּסֹּף מִלְּאֵךְ יְהוָה עֲבוּר וַיַּעֲמֵד בְּמִקוֹם צָר אֲשֶׁר אֵין דֶּרֶךְ לְנִטּוֹת יָמִין וּשְׂמֹאל.
כז וַתֵּרָא הָאֶתְנֹו אֶת מִלְּאֵךְ יְהוָה וַתִּרְבֹּץ תַּחַת

And the donkey saw the Malakh יהוה , and she thrust herself unto the wall, and crushed Bilam's foot against the wall; and he smote her again. 26 And the Malakh יהוה went further, and stood in a narrow place, where there was no way to turn either to the right hand or to the left. 27 And the donkey saw the Malakh יהוה , and she lay down under Bilam; and Bilam's anger was kindled, and he smote the donkey with his staff. 28 And יהוה opened the mouth of the donkey, and she said unto Bilam, "What have I done unto you, that you have smitten me these three times?" 29 And Bilam said unto the donkey, "Because you have mocked me; I wish there were a sword in my hand, for now I would have killed you." 30 And the donkey said unto Bilam, "Am not I your donkey, upon which you have ridden all your life long unto this day? Was I ever wont to do so unto you?" And he said, "Nay." 31 Then יהוה opened the eyes of Bilam, and he saw the Malakh יהוה standing in the way, with his sword drawn in his hand; and he bowed his head, and fell on his face.

32 And the Malakh יהוה said unto him, "Why have you smitten your donkey these three times? Behold, I am come forth for an adversary, because your way is contrary unto me; 33 and the donkey saw me, and turned aside before me these three times; unless she had turned aside from me, surely now I would have even slain you, and saved her alive." 34 And Bilam said unto the Malakh יהוה , "I have sinned; for I knew not that you stood in the way against me; now therefore, if it displeases you, I will get myself back." 35 And the Malakh יהוה said unto Bilam, "Go with the men; but only the word that I shall speak unto you, that you shall speak." So Bilam went with the princes of Balak.

36 And when Balak heard that Bilam was come, he went out to meet him unto Ir-Mo'av, which is on the border of Arnon, which is in the utmost part of the border. 37 And Balak said unto Bilam, "Did I not earnestly send unto you to call you? Why did you not come unto me? Am I not able indeed to promote you to honor?" 38 And Bilam said unto Balak, "Lo, I am come unto you; have I now any power at all to speak any thing? The word that Elohim puts in my mouth, that shall I speak." 39 And Bilam went with Balak, and they came unto Kiriyyat-Khutzot. 40 And Balak sacrificed oxen and sheep, and sent to Bilam, and to

בלעם ויחר אף בלעם ויך את האתון במקל.
כח ויפתח יהוה את פי האתון ותאמר לבלעם
מה עשיתי לך כי הכיתני זה שלש רגלים.
כט ויאמר בלעם לאתון כי התעללת בי לו יש
חרב בידי כי עתה הרגתיך.
ל ותאמר האתון אל בלעם הלוא אנכי אתנדך
אשר רכבת עלי מעודך עד היום הנה ההסבן
הסבנתי לעשות לך כה ויאמר לא.
לא ויגל יהוה את עיני בלעם וירא את מלאך
יהוה נצב בדרך וחרבו שלפה בידו ויקד וישתחו
לאפיו.

לב ויאמר אליו מלאך יהוה על מה הכית את
אתנדך זה שלוש רגלים הנה אנכי יצאתי לשטן כי
ירט הדרך לנגדי.

לג ותראני האתון ותט לפני זה שלש רגלים אולי
נטתה מפני כי עתה גם אתכה הרגתי ואותה
החיותי.

לד ויאמר בלעם אל מלאך יהוה חטאתי כי לא
ידעתי כי אתה נצב לקראתי בדרך ועתה אם רע
בעיניך אשובה לי.

לה ויאמר מלאך יהוה אל בלעם לך עם האנשים
ואפס את הדבר אשר אדבר אליך אתו תדבר
וילך בלעם עם שרי בלק.

לו וישמע בלק כי בא בלעם ויצא לקראתו אל
עיר מואב אשר על גבול ארנן אשר בקצה
הגבול.

לז ויאמר בלק אל בלעם הלא שלח שליחתי
אליך לקרא לך למה לא הלכת אלי האמנם לא
אוכל כבדך.

לח ויאמר בלעם אל בלק הנה באתי אליך עתה
היכל אוכל דבר מאומה הדבר אשר ישם
אלהים בפי אתו אדבר.

לט וילך בלעם עם בלק ויבאו קרית חצות.
מ ויזבח בלק בקר וצאן וישלח לבלעם ולשרים
אשר אתו.

מא ויהי בבקר ויקח בלק את בלעם ויעלהו
במות בעל וירא משם קצה העם.

the princes that were with him. 41 And it came to pass in the morning that Balak took Bilam, and brought him up into Bamot-Ba'al, and he saw from there the utmost part of the people.

BaMidbar Chapter 23

1 And Bilam said unto Balak, "Build me here seven altars, and prepare me here seven bullocks and seven rams." 2 And Balak did as Bilam had spoken; and Balak and Bilam offered on every altar a bullock and a ram. 3 And Bilam said unto Balak, "Stand by your burnt-offering, and I will go; perhaps יהוה will come to meet me; and whatever He shows me I will tell you." And he went to a bare height. 4 And Elohim met Bilam; and he said unto Him, "I have prepared the seven altars, and I have offered up a bullock and a ram on every altar." 5 And יהוה put a word in Bilam's mouth, and said, "Return unto Balak, and thus you shall speak." 6 And he returned unto him, and, lo, he stood by his burnt-offering, he, and all the princes of Mo'av.

7 And he took up his mashal, and said, "From Aram Balak brings me, the king of Mo'av from the mountains of the East, 'Come, curse me Ya'akov, and come, imprecate Yisra'el.' 8 How shall I curse, whom Elohim has not cursed? And how shall I imprecate, whom יהוה has not imprecated? 9 For from the top of the rocks I see him, and from the hills I behold him: lo, it is a people that shall dwell alone, and shall not be reckoned among the nations. 10 Who has counted the dust of Ya'akov, or numbered the stock of Yisra'el? Let me die the death of the upright, and let my end be like his'!"

11 And Balak said unto Bilam, "What have you done unto me? I took you to curse my enemies, and, behold, you have blessed them altogether." 12 And he answered and said, "Must I not take heed to speak that which יהוה puts in my mouth?" 13 And Balak said unto him, "Come, if you please, with me unto another place, from where you may see them; you shall see but the utmost part of them, and shall not see them all; and curse them for me from there."

14 And he took him into the field of Tzofim, to the top of Pisgah, and built seven altars, and offered up a bullock and a ram on every altar. 15 And he said unto

במדבר פרק כג

א וַיֹּאמֶר בִּלְעָם אֶל בָּלָק בְּנֵה לִי בְזֵה שִׁבְעָה מִזְבְּחֹת וְהִכֵּן לִי בְזֵה שִׁבְעָה פָּרִים וְשִׁבְעָה אֵילִים.
ב וַיַּעַשׂ בָּלָק כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר בִּלְעָם וַיַּעַל בָּלָק וּבִלְעָם פָּר וְאֵיל בַּמִּזְבֵּחַ.

ג וַיֹּאמֶר בִּלְעָם לְבָלָק הֲתִיַּצֵּב עָלַי עֹלֹתֶיךָ וְאֶלְכָה אוֹלֵי יִקְרָה יְהוָה לְקִרְאָתִי וְדַבֵּר מֶה יֵרְאֵנִי וְהִגִּדְתִּי לָךְ וַיֵּלֶךְ שָׁפִי.

ד וַיִּקְרַ אֱלֹהִים אֶל בִּלְעָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֵת שִׁבְעַת הַמִּזְבְּחֹת עֲרַכְתִּי וְאָעַל פֶּר וְאֵיל בַּמִּזְבֵּחַ.

ה וַיִּשֶׂם יְהוָה דְּבַר בְּפִי בִלְעָם וַיֹּאמֶר שׁוּב אֶל בָּלָק וְכֹה תִדְבֹר.

ו וַיָּשֵׁב אֵלָיו וְהִנֵּה נֹצֵב עַל עֹלֹתוֹ הוּא וְכָל שָׂרֵי מוֹאָב.

ז וַיִּשָּׂא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר מִן אֲרָם יִנְחֵנִי בָלָק מְלִיךְ מוֹאָב מֵהַרְרֵי קִדְּם לְכֹה אָרָה לִי יַעֲקֹב וּלְכֹה זַעֲמָה יִשְׂרָאֵל.

ח מֶה אֶקַּב לֹא קִבַּה אֵל וּמֶה אֶזְעַם לֹא זַעַם יְהוָה .

ט כִּי מֵרֹאשׁ צָרִים אֲרָאֲנֹו וּמִגְּבֻעוֹת אֲשׁוּרְנֹו הֵן עִם לְבַדָּד יִשְׁכֵּן וּבְגוֹיִם לֹא יִתְחַשֵּׁב.

י מִי מִנָּה עֲפָר יַעֲקֹב וּמִסֶּפֶר אֵת רִבְעַ יִשְׂרָאֵל תָּמַת נַפְשֵׁי מוֹת יִשְׂרָאֵל וְתֵהִי אַחֲרֵיתִי כְּמֹהוּ.

יא וַיֹּאמֶר בָּלָק אֶל בִּלְעָם מֶה עֲשִׂיתָ לִי לְקַב אִיבֵי לְקַחְתִּיךָ וְהִנֵּה בְרַכְתָּ בְּרַךְ.

יב וַיַּעַן וַיֹּאמֶר הֲלֹא אֵת אֲשֶׁר יֵשִׁים יְהוָה בְּפִי אַתּוֹ אֶשְׁמֵר לְדַבֵּר.

יג וַיֹּאמֶר אֵלָיו בָּלָק לָךְ נָא אֵתִי אֶל מְקוֹם אַחֵר אֲשֶׁר תִּרְאֶנּוּ מִשָּׁם אֶפְסֵ קִצְהוֹ תִרְאֶה וְכֹלּוֹ לֹא תִרְאֶה וְקִבְּנֹו לִי מִשָּׁם.

יד וַיִּקְחֵהוּ שְׂדֵה צַפִּים אֶל רֹאשׁ הַפְּסִגָה וַיִּבֶן שִׁבְעָה מִזְבְּחֹת וַיַּעַל פֶּר וְאֵיל בַּמִּזְבֵּחַ.

טו וַיֹּאמֶר אֶל בָּלָק הֲתִיַּצֵּב כֹּה עַל עֹלֹתֶיךָ וְאֶנְכִי אֶקְרָה כֹּה.

טז וַיִּקְרַ יְהוָה אֶל בִּלְעָם וַיִּשֶׂם דְּבַר בְּפִיו וַיֹּאמֶר שׁוּב אֶל בָּלָק וְכֹה תִדְבֹר.

יז וַיָּבֵא אֵלָיו וְהִנֵּה נֹצֵב עַל עֹלֹתוֹ וְשָׂרֵי מוֹאָב אַתּוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ בָּלָק מֶה דִּבֶּר יְהוָה .

Balak, "Stand here by your burnt-offering, while I go toward a meeting yonder." 16 And יהוה met Bilam, and put a word in his mouth, and said, "Return unto Balak, and thus shall you speak." 17 And he came to him, and, lo, he stood by his burnt-offering, and the princes of Mo'av with him. And Balak said unto him, "What has יהוה spoken?" 18 And he took up his mashal, and said, "Arise, Balak, and hear; give ear unto me, you son of Tzipor: 19 God is not a man, that He should lie; neither the son of man, that He should relent: when He has said it, will He not do it? Or, when He has spoken it, will He not make it good? 20 Behold, I am bidden to bless; and when He has blessed, I cannot call it back. 21 None has beheld iniquity in Ya'akov, neither has one seen perverseness in Yisra'el; יהוה his Elohim is with him, and the shouting of a Melekh is among them. 22 God, who brought them forth out of Mizrayim, is for them like the lofty horns of the wild ox. 23 For there is no enchantment with Ya'akov, neither is there any divination with Yisra'el; now is it said of Ya'akov and of Yisra'el, 'What has God wrought!' 24 Behold a people that rises up as a lioness, and as a lion does he lift himself up; he shall not lie down until he eats of the prey, and drinks the blood of the slain.'" 25 And Balak said unto Bilam, "Neither curse them at all, nor bless them at all." 26 But Bilam answered and said unto Balak, "Did I not tell you, saying, 'All that יהוה speaks, that I must do'?" 27 And Balak said unto Bilam, "Come now, I will take you unto another place; perhaps it will please Elohim that you may curse them for me from there." 28 And Balak took Bilam unto the top of Peh'or, that looks down upon the desert. 29 And Bilam said unto Balak, "Build me here seven altars, and prepare me here seven bullocks and seven rams." 30 And Balak did as Bilam had said, and offered up a bullock and a ram on every altar.

יח וַיִּשָּׂא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר קוּם בָּלַק וּשְׁמַע הָאֲזִינָה
 עָדִי בְּנוֹ צֶפֶר.
 יט לֹא אִישׁ אֶל וַיִּכְזֹב וּבֶן אָדָם וַיִּתְּנָחֵם הַהוּא
 אָמַר וְלֹא יַעֲשֶׂה וְדַבֵּר וְלֹא יְקִימְנָה.
 כ הִנֵּה בָרַד לְקַחְתִּי וּבִרְדָּה וְלֹא אֲשִׁיבָנָה.
 כא לֹא הִבִּיט אָוֶן בְּיַעֲקֹב וְלֹא רָאָה עֵמָל בְּיִשְׂרָאֵל
 יְהוָה אֱלֹהָיו עִמּוֹ וַתִּרְוַעַת מִלֶּדֶךָ בּוֹ.
 כב אֵל מוֹצִיָאִם מִמִּצְרַיִם כְּתוּעַפֶת רֵאִם לוֹ.
 כג כִּי לֹא נָחַשׁ בְּיַעֲקֹב וְלֹא קָסַם בְּיִשְׂרָאֵל כְּעַת
 יֹאמֶר לְיַעֲקֹב וּלְיִשְׂרָאֵל מִה פָּעַל אֵל.
 כד הֲזֶן עִם פְּלִבְיָא יְקוּם וְכֹאֲרִי יִתְנַשֵּׂא לֹא יִשְׁכַּב
 עַד יֹאכַל טָרֶף וְדָם חֲלָלִים יִשְׁתֶּה.
 כה וַיֹּאמֶר בָּלַק אֵל בְּלָעָם גַּם קִב לֹא תִקְבְּנוּ גַם
 בָּרַד לֹא תִבְרַכְנוּ.
 כו וַיַּעַן בְּלָעָם וַיֹּאמֶר אֵל בָּלַק הֲלֹא דִבַּרְתִּי אֵלֶיךָ
 לֵאמֹר כֹּל אֲשֶׁר יְדַבֵּר יְהוָה אִתּוֹ אֶעֱשֶׂה.
 כז וַיֹּאמֶר בָּלַק אֵל בְּלָעָם לָכֵה נָא אֶקְחֶךָ אֵל
 מְקוֹם אַחֵר אוּלַי יִישַׁר בְּעֵינֵי הָאֱלֹהִים וְקִבְּתוּ לִי
 מִשָּׁם.
 כח וַיִּקַּח בָּלַק אֶת בְּלָעָם רֹאשׁ הַפְּעוֹר הַנִּשְׁקָף
 עַל פְּנֵי הַיְשִׁימוֹן.
 כט וַיֹּאמֶר בְּלָעָם אֵל בָּלַק בְּנֵה לִי בְזָה שִׁבְעָה
 מִזְבְּחֹת וְהִכֵּן לִי בְזָה שִׁבְעָה פָרִים וְשִׁבְעָה אֵילִם.
 ל וַיַּעַשׂ בָּלַק כַּאֲשֶׁר אָמַר בְּלָעָם וַיַּעַל פָּר וְאֵיל
 בְּמִזְבֵּחַת.

BaMidbar Chapter 24

1 And when Bilam saw that it pleased יהוה to bless Yisra'el, he went not, as at the other times, to meet with enchantments, but he set his face toward the

במדבר פרק כד

א וַיֵּרָא בְלָעָם כִּי טוֹב בְּעֵינֵי יְהוָה לְבָרַךְ אֶת
 יִשְׂרָאֵל וְלֹא הִלְךְ כְּפַעַם בְּפַעַם לְקִרְאֵת נְחָשִׁים
 וַיִּשֶׂת אֶל הַמִּדְבָּר פָּנָיו.

wilderness. 2 And Bilam lifted up his eyes, and he saw Yisra'el dwelling tribe by tribe; and the Ru'akh of Elohim came upon him. 3 And he took up his mashal, and said: "The saying of Bilam the son of Be'or, and the saying of the man whose eye is opened; 4 the saying of him who hears the words of God, who sees the vision of Shadai, fallen down, yet with opened eyes: 5 How lovely are your tents, O Ya'akov, your dwelling places, O Yisra'el! 6 As valleys stretched out, as gardens by the river-side; as aloes planted of יהוה , as cedars beside the waters; 7 Water shall flow from his branches, and his seed shall be in many waters; and his king shall be higher than Agag, and his kingdom shall be exalted. 8 God, who brought him forth out of Mitzrayim, is for him like the lofty horns of the wild ox; he shall eat up the nations that are his adversaries, and shall break their bones in pieces, and pierce them through with his arrows. 9 He knelt, he lay down as a lion, and as a lioness; who shall rouse him up? Blessed is everyone that blesses you, and cursed is everyone that curses you'."

10 And Balak's anger was kindled against Bilam, and he smote his hands together; and Balak said unto Bilam, "I called you to curse my enemies, and, behold, you have altogether blessed them these three times. 11 Therefore now flee to your place; I thought to promote you unto great honor; but, lo, יהוה has kept you back from honor." 12 And Bilam said unto Balak, "Did I not say also to your messengers that you sent unto me, saying, 13 'If Balak would give me his house full of silver and gold, I cannot go beyond what יהוה says, to do either good or bad of my own mind; what יהוה speaks, that will I speak?' 14 And now, behold, I go unto my people; come, and I will announce to you what this people shall do to your people in the Akharit HaYamim."

15 And he took up his mashal, and said, "The saying of Bilam the son of Be'or, and the saying of the man whose eye is opened; 16 the saying of him who hears the words of God, and knows the knowledge of Elyon, who sees the vision of Shadai, fallen down, yet with opened eyes: 17 I see him, but not now; I behold him, but not near; there shall step forth a star out of Ya'akov, and a scepter shall rise out of Yisra'el, and shall smite through the corners of Mo'av, and break

ב וישא בלעם את עיניו וירא את ישראל שכן לשבטיו ותהי עליו רוח אלהים.

ג וישא משלו ויאמר נאם בלעם בנו בער ונאם הגבר שתם העין.

ד נאם שמע אמרי אל אשר מחזה שדי יחזה נפל וגלוי עינים.

ה מה טבו אהליך יעקב משכנתיך ישראל. ו בנחלים נטיו כגנת עלי נהר באהלים נטע יהוה בארזים עלי מים.

ז יזל מים מדליו וזרעו במים רבים וירם מאנג מלכו ותנשא מלכתו.

ח אל מוציאו ממצרים כתועפת ראם לו יאכל גוים צריו ועצמתיהם יגרם ויחציו ימחץ.

ט כרע שכב בארי וכלביא מי יקימנו מברכיך ברוד וארריך ארור.

י ויחר אף בלק אל בלעם ויספק את כפיו ויאמר בלק אל בלעם לקב איבי קראתיך והנה ברכתך ברך זה שלש פעמים.

יא ועתה ברח לך אל מקומך אמרתי כבד אכבדך והנה מנעך יהוה מכבוד.

יב ויאמר בלעם אל בלק הלא גם אל מלאכיך אשר שלחת אלי דברתי לאמר.

יג אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף וזהב לא אוכל לעבר את פי יהוה לעשות טובה או רעה מלבי אשר ידבר יהוה אתו אדבר.

יד ועתה הנני הולך לעמי לכה איעצך אשר יעשה העם הזה לעמך באחרית הימים.

טו וישא משלו ויאמר נאם בלעם בנו בער ונאם הגבר שתם העין.

טז נאם שמע אמרי אל וידע דעת עליון מחזה שדי יחזה נפל וגלוי עינים.

יז אראנו ולא עתה אשורנו ולא קרוב דרך כוכב מיעקב וקם שבט מישראל ומחץ פאתי מואב וקרקר כל בני שת.

יח והיה אדום ירשה והיה ירשה שעיר איביו וישראל עשה חיל.

יט וירד מיעקב והאביד שריד מעיר.

כ וירא את עמלק וישא משלו ויאמר ראשית גוים עמלק ואחריתו עדי אבד.

כא וירא את הקיני וישא משלו ויאמר איתן מושבך ושים בסלע קנך.

כב פי אם יהיה לבער קין עד מה אשור תשבך. כג וישא משלו ויאמר אוי מי יחיה משמו אל.

down all the sons of Set. 18 And Edom shall be a possession, Se'ir also, even his enemies, shall be a possession; while Yisra'el does valiantly. 19 And out of Ya'akov shall one have dominion, and shall destroy the remnant from the city'."

20 And he looked on Amalek, and took up his mashal, and said, "Amalek was the first of the nations; but his end shall come to destruction." 21 And he looked on the Keni, and took up his mashal, and said, "Though firm is your dwelling-place, and though your nest is set in the rock; 22 nevertheless Kayin shall be wasted. How long? Ashur shall carry you away captive." 23 And he took up his mashal, and said, "Alas, who shall live after God has appointed him? 24 But ships shall come from the coast of Kittim, and they shall afflict Ashur, and shall afflict Eveir, and he also shall come to destruction." 25 And Bilam rose up, and went and returned to his place; and Balak also went his way.

כד וְצִים מִיַּד כְּתִים וְעָנוּ אֲשׁוּר וְעָנוּ עֵבֶר וְגַם הוּא
עַדֵי אֲבָב.
כה וַיִּקָּם בְּלָעָם וַיִּלְךְ וַיָּשָׁב לְמִקְמוֹ וְגַם בָּלַק הָלַךְ
לְדַרְבּוֹ.

BaMidbar Chapter 25

1 And Yisra'el abode in Shittim, and the people began to commit harlotry with the daughters of Mo'av. 2 And they called the people unto the sacrifices of their gods; and the people did eat, and bowed down to their gods. 3 And Yisra'el joined himself unto the Ba'al of Peh'or; and the anger of יהוה was kindled against Yisra'el. 4 And יהוה said unto Moshe, "Take all the chiefs of the people, and hang them up unto יהוה in the face of the sun, that the fierce anger of יהוה may turn away from Yisra'el." 5 And Moshe said unto the Shoftim of Yisra'el, "Slay every one his men that have joined themselves unto the Ba'al of Peh'or." 6 And, behold, one of B'nei Yisra'el came and brought unto his brethren a Midyanit woman in the sight of Moshe, and in the sight of all the assembly of B'nei Yisra'el, while they were weeping at the door of the Ohel Mo'ed. 7 And when Pin'khas Ben El Azar Ben Aharon, the kohen, saw it, he rose up from the midst of the assembly, and took a spear in his hand. 8 And he went after the man of Yisra'el into the courtyard, and thrust both of them through, the man of Yisra'el, and the woman through her belly. So the plague was stayed

במדבר פרק כה
א וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּשֵׁטִים וַיַּחֲל הָעָם לְזָנוֹת אֶל
בָּנוֹת מוֹאָב.
ב וַתִּקְרְאוּן לָעָם לְזִבְחֵי אֱלֹהֵיהֶן וַיֹּאכְל הָעָם
וַיִּשְׁתַּחֲווּ לֵאלֹהֵיהֶן.
ג וַיִּצְמַד יִשְׂרָאֵל לְבַעַל פְּעֹר וַיַּחַר אֵף יְהוָה
בְּיִשְׂרָאֵל.
ד וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה קַח אֶת כָּל רֹאשֵׁי הָעָם
וְהוֹקַע אוֹתָם לִיהוָה נֶגֶד הַשָּׁמַשׁ וַיָּשָׁב חֲרוֹן אֵף
יְהוָה מִיִּשְׂרָאֵל.
ה וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל שַׁפְּטֵי יִשְׂרָאֵל הֲרֹגוּ אִישׁ
אֶנְשָׁיו הַנִּצְמָדִים לְבַעַל פְּעֹר.
ו וְהִנֵּה אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל בָּא וַיִּקְרַב אֶל אַחֲיוֹ
אֶת הַמִּדְיָנִית לְעֵינֵי מֹשֶׁה וּלְעֵינֵי כָל עֵדֹת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְהִמָּה בָכִים פָּתַח אֶהָל מוֹעֵד.
ז וַיֵּרָא פִּינְחָס בֶּן אֶלְעָזָר בֶּן אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן וַיִּקָּם
מִתּוֹךְ הָעֵדָה וַיִּקַּח רֶמֶחַ בְּיָדוֹ.
ח וַיָּבֵא אַחַר אִישׁ יִשְׂרָאֵל אֶל הַקֶּבֶה וַיִּדְקַר אֶת
שְׁנֵיהֶם אֶת אִישׁ יִשְׂרָאֵל וְאֶת הָאִשָּׁה אֶל קֶבֶתָהּ
וַתַּעֲצֵר הַמִּגַּפָּה מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.
ט וַיְהִיו הַמֵּתִים בַּמִּגַּפָּה אַרְבַּעַת וְעֶשְׂרִים אֲלֹף.

from B'nei Yisra'el. 9 And those that died by the plague were twenty-four thousand.

HAFTARAH

Mikah Chapter 5

6 "And the remnant of Ya'akov shall be in the midst of many peoples, as dew from יהוה , as showers upon the grass, that are not looked for from man, nor awaited at the hands of the sons of men."

7 "And the remnant of Ya'akov shall be among the nations, in the midst of many peoples, as a lion among the beasts of the forest, as a young lion among the flocks of sheep, who, if he goes through, treads down and tears in pieces, and there is none to deliver. 8 Let Your hand be lifted up above Your adversaries, and let all Your enemies be cut off. 9 And it shall come to pass in that day, says יהוה , that I will cut off your horses out of the midst of you, and will destroy your chariots; 10 and I will cut off the cities of your land, and will throw down all your strongholds; 11 and I will cut off witchcrafts out of your hand; and you shall have no more soothsayers. 12 And I will cut off your graven images and your pillars out of the midst of you; and you shall no more worship the work of your hands. 13 And I will pluck up your Asherim out of the midst of you; and I will destroy your enemies. 14 And I will execute vengeance in anger and fury upon the nations, because they hearkened not."

Mikah Chapter 6

1 Hear now what יהוה says, "Arise, contend before the mountains, and let the hills hear your voice. 2 Hear, O you mountains, the controversy of יהוה , and you enduring rocks, the foundations of the earth; for יהוה has a controversy with His people, and He will plead with Yisra'el. 3 O My people, what have I done unto you? And wherein have I wearied you? Testify against Me. 4 For I brought you up out of the land of Mizrayim, and redeemed you out of the house of bondage, and I sent before you Moshe, Aharon, and Miryam. 5 O My people, remember now what Balak king of Mo'av devised, and what Bilam the son of Be'or

מִיכָה פֶּרֶק ה

ו וְהָיָה שְׂאֵרֵית יַעֲקֹב בְּקֶרֶב עַמִּים רַבִּים כְּטֹל מֵאֵת יְהוָה יְהוּה כְּרִבִּיבִים עָלַי עֶשֶׂב אֲשֶׁר לֹא יִקְוָה לְאִישׁ וְלֹא יִחַל לְבְנֵי אָדָם.
ז וְהָיָה שְׂאֵרֵית יַעֲקֹב בְּגוֹיִם בְּקֶרֶב עַמִּים רַבִּים כְּאֲרִיָּה בְּבַהֲמוֹת יַעַר כְּכַפִּיר בְּעֵדְרֵי צֹאן אֲשֶׁר אִם עָבַר וּרְמַס וְטָרַף וְאִין מִצִּיל.
ח תָּרַם יָדָךְ עַל צָרֶיךָ; וְכָל אִיבִיךָ יִכְרַתוּ.
ט וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא נָאִם יְהוָה וְהִכְרַתִּי סוּסֶיךָ מִקְרָבֶךָ; וְהִאֲבֹדְתִי מִרְכָּבְתֶיךָ.
י וְהִכְרַתִּי עֲרֵי אֲרָצֶךָ; וְהִרְסֹתִי כָּל מִבְצָרֶיךָ.
יא וְהִכְרַתִּי כְשָׁפִים מִיָּדֶךָ; וּמַעֲזוּנִים לֹא יִהְיוּ לָךְ.
יב וְהִכְרַתִּי פְסִילֶיךָ וּמַצְבֹּתֶיךָ מִקְרָבֶךָ; וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה עוֹד לַמַּעֲשֵׂה יָדֶיךָ.
יג וְנִתְשַׁתִּי אֲשֵׁרֶיךָ מִקְרָבֶךָ; וְהִשְׁמַדְתִּי עֲרֵיךָ.
יד וְעָשִׂיתִי בָאָרֶץ וּבְחַמָּה נֶקֶם אֶת הַגּוֹיִם: אֲשֶׁר לֹא שָׁמְעוּ.

מִיכָה פֶּרֶק ו

א שָׁמְעוּ נָא אֶת אֲשֶׁר יְהוָה אָמַר: קוּם רִיב אֶת הַהָרִים וְתִשְׁמַעְנָה הַגְּבְעוֹת קוֹלֶךָ.
ב שָׁמְעוּ הָרִים אֶת רִיב יְהוָה וְהִאֲתָנִים מוֹסְדֵי אָרֶץ: כִּי רִיב לִיהוָה עִם עַמּוֹ וְעִם יִשְׂרָאֵל יִתּוֹכַח.
ג עַמִּי מָה עָשִׂיתִי לָךְ וּמָה הִלַּאתֶיךָ: עֲנֵה בִּי.
ד כִּי הֵעֲלִיתֶיךָ מֵאָרֶץ מִצְרַיִם וּמִבֵּית עַבְדִּים פְּדִיתֶיךָ; וְאֲשַׁלַּח לְפָנֶיךָ אֶת מֹשֶׁה אַהֲרֹן וּמִרְיָם.
ה עַמִּי זָכַר נָא מָה יָעַץ בְּלֶק מֶלֶךְ מוֹאָב וּמָה עָנָה אֶתוֹ בְּלַעַם בֶּן בְּעוֹר מִן הַשִּׁטִּים עַד הַגְּלָגֶל לְמַעַן דַּעַת צְדָקוֹת יְהוָה .
ו בַּמָּה אֶקְדָּם יְהוָה אֲכַף לְאֱלֹהֵי מְרוֹם; הֲאֶקְדָּמְנוּ

answered him; from Shittim unto Gilgal, that you may know the righteous acts of יהוה . With 6 what shall I come before יהוה , and bow myself before Elohim on high? Shall I come before Him with Olot, with calves of a year old? 7 Will יהוה be pleased with thousands of rams, with ten thousands of rivers of oil? Shall I give my first-born for my transgression, the fruit of my body for the sin of my soul? 8 It has been told you, O man, what is good, and what יהוה does require of you, only to do justly, and to love compassion, and to walk humbly with your Elohim.

בעולות בעגלים בני שנה.
ז הירצה יהוה באלפי אילים ברבבות נחלי שמן;
האתן בכורי פשעי פרי בטני חטאת נפשי.
ח הגיד לך אדם מה טוב; ומה יהוה דורש ממך
כי אם עשות משפט ואהבת חסד והצנע לכת
עם אלהיך.

תועטתא

Tehillah (Psalm) 79

1 A Mizmor of Asaf. O Elohim, the heathen are come into Your inheritance; they have defiled Your Heikhal Kadosh; they have made Yerushalayim into heaps. 2 They have given the dead bodies of Your servants to be food unto the fowls of the heaven, the flesh of Your Khasidim unto the beasts of the earth. 3 They have shed their blood like water round about Yerushalayim, with none to bury them. 4 We are become a taunt to our neighbors, a scorn and derision to them that are round about us. 5 How long, O יהוה ? Will You be angry forever? How long will Your jealousy burn like fire? 6 Pour out Your wrath upon the nations that know You not, and upon the kingdoms that call not upon Your Name. 7 For they have devoured Ya'akov, and laid waste his habitation. 8 Remember not against us the iniquities of our forefathers; let Your mercies speedily come to meet us; for we are brought very low. 9 Help us, O Elohim of our Salvation, for the sake of the glory of Your Name; and deliver us, and forgive our sins, for Your Name's sake. 10 Why should the nations say, "Where is their Elohim?" Let the avenging of Your servants' blood that is shed be made known among the nations in our sight. 11 Let the groaning of the prisoner come before You; according to the greatness of Your power set free those that are appointed to death; 12 And render unto our neighbors sevenfold into their bosom their reproach, wherewith they have reproached You, O Adonai. 13 So we that are Your people and the flock of

תהלים פרק עט
א מזמור לאסף אלהים באו גוים בנחלתך טמאו
את היכל קדשך; שמו
את ירושלם לעינים.
ב נתנו את נבלת עבדיך מאכל לעוף השמים;
בשר חסידך לחיתו ארץ.
ג שפכו דם כמים סביבות ירושלם; ואין קובר.
ד היינו חרפה לשכנינו; לעג וקלס לסביבותינו.
ה עד מה יהוה תאנף לנצח; תבער כמו אש
קנאתך.
ו שפך חמתך אל הגוים אשר לא ידעו; ועל
ממלכות אשר בשמך לא קראו.
ז כי אכל את יעקב; ואת גוהו השמו.
ח אל תזכר לנו עונת ראשנים: מהר יקדמונו
רחמך כי דלונו מאד.
ט עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך;
והצילנו וכפר על חטאתינו
למען שמך.
י למה יאמרו הגוים איה אלהיהם: יודע בגוים
לעינינו; נקמת דם עבדיך השפוך.
יא תבוא לפניך אנקת אסיר: כגדל זרועך הותר
בני תמותה.
יב והשב לשכנו ינשבעתים אל חיקם; חרפתם
אשר חרפוך אדני.
יג ואנחנו עמד וצאן מרעיתך נודה לך לעולם:
לדור דרו נספר תהלתך.

Your pasture will give You thanks forever; we will tell of Your praise to all generations.

חזקוני

Kefa Bet Chapter 2

1 But there were false prophets also among the people, even as there will be false teachers among you, who shall bring in damnable heresies, even denying יהוה who has redeemed them, and thus bringing upon themselves swift destruction. 2 Many will follow their pernicious ways, by reason of whom evil will be spoken of Derekh HaEmet.

3 And through covetousness they will exploit you with feigned words, whose judgment from the very beginning has not ceased, and their damnation is always active. 4 Elohim did not spare the Malakhim who sinned, but sent them in chains of darkness to be reserved for tormenting judgment in the depths beneath; 5 and He did not spare the old world, but only No'akh, the herald of Tzedaka, with his family, eight in all, when he brought the flood upon the wicked people, 6 and set afire the cities of S'dom and Amarah, and condemned them with an upheaval, making them an example to those who hereafter should live ungodly lives; 7 and delivered Lot HaTzadik, mortified by the filthy conduct of those without Torah; 8 for while that Tzadik dwelt among them, in seeing and hearing their deeds against Torah, his righteous soul was vexed from day to day. 9 יהוה knows how to deliver from tribulation those who revere Him, and He will reserve the wicked to be punished on Yom HaDin.

10 And especially will He punish those who follow after filthy lusts of the flesh, and have no respect for authority. Bold and self-willed are they, who do not tremble when they blaspheme against HaKavod; 11 whereas Malakhim, who are greater in power and might, do not bring upon themselves the condemnation of blasphemy. 12 But these men, as natural brute beasts, made for slaughter and destruction, speak evil of the things which they do not understand; and shall utterly perish in their own corruption, 13 and shall receive the reward of iniquity,

כיפא ב פרק ב

א אַבֵּל הָיוּ גַם נְבִיאֵי שֶׁקֶר בְּעַם, כְּפִי שֶׁגַם בָּכֶם יְהוּ מוֹרֵי שֶׁקֶר הַמְכַנִּיסִים כְּפִירוֹת הַרְסָנוֹת וְכוֹפְרִים בְּאֲדוֹן שֶׁקֶנָּה אוֹתָם, בְּהִבְיֵאִם עַל נַפְשָׁם אֲבִדוֹן מֵהִיר.

ב וְרַבִּים יֵלְכוּ אַחֲרֵי תוֹעֲבֹתָם, אֲשֶׁר בְּגִלְלֵם תִּגְדֹּף דְרַךְ הָאֱמֶת.

ג וּבַתְּאוֹת בָּצַע, בְּמַלִּים וּבְדוֹי, יִסְחָרוּ בָכֶם; הֲלֹלוּ אֲשֶׁר דִּינָם מִקֶּדֶם אֵינְנוּ בָטֹל וְאֲבִדְנָם אֵינְנוּ נִם;

ד שֶׁכֵּן אִם הָאֱלֹהִים לֹא חָס עַל הַמַּלְאָכִים שֶׁחָטְאוּ, אֲלֵא בְשִׁלְשׁוֹת אֶפְלֵ הַשְּׁלִיךְ אוֹתָם לְתַחְתִּיּוֹת וּמָסַר אוֹתָם שִׁישְׁמְרוּ לְמִשְׁפָּט;

ה וְעַל הָעוֹלָם הַקּוֹדֵם לֹא חָס, אֲלֵא אֵת נַח הַשְּׁמַיִי, קוֹרֵא הַצֶּדֶק, שֶׁמֶר כְּאֲשֶׁר הִבִּיא מִבּוֹל עַל עוֹלָם הָרְשָׁעִים;

ו וְאֵת עֲרֵי סְדוֹם וְעַמּוֹרָה שָׂרְף וּבְמַהֲפָכָה הָרְשִׁיעַ אוֹתָן, כְּשֶׁהוּא שֵׁם דְּגָמָה לְרְשָׁעִים הָעֵתִידִים לְהִיּוֹת;

ז גַּם אֵת לוֹט הַצַּדִּיק שֶׁהִתְעַנָּה מִן הַהִתְנַהֲגוֹת הַמִּתְעַבֶּת שֶׁל אֱלֹהֵי שְׁהִיוּ מִפְקָרִים, הֲצִיל;

ח כִּי בְרָאִיהָ וּבְשִׁמִיעָהּ, כְּאֲשֶׁר גָּר הַצַּדִּיק בֵּינֵיהֶם, יוֹם יוֹם עָנָה אֵת נַפְשׁוֹ הַצַּדִּיקָה בְּגִלְלֵ הַמַּעֲשִׂים הַמְרַשָּׁעִים,

ט יוֹדֵעַ יְהוֵה לְהוֹשִׁיעַ מִצָּרָה אֵת הַיְרֵאִים אוֹתוֹ, וְאֵת הָרְשָׁעִים יִשְׁמַר לְיוֹם הַדִּין כְּשֶׁהֵם מִיִּסְרִים,

י בְּיַחּוּד אֵת הַהוֹלְכִים אַחֲרֵי הַבָּשָׂר בְּתַאֲוֹת טְמָאָה וּבִזְמִים לְמָרוֹת, חֲצוּפִים וְשִׁחְצָנִים אֲשֶׁר בְּגִדְפָם אֵינָם חֲרָדִים מִן הַכְּבוֹד,

יא בְּמָקוֹם שֶׁמַּלְאָכִים הַגְּדוֹלִים מֵהֶם בְּכַח וְעַז אֵינָם מְבִיאִים עֲלֵיהֶם מִשְׁפָּט גְּדוּף.

יב אַבֵּל אֱלֹהֵי, שֶׁכְּחִיּוֹת אֱלֹמוֹת נּוֹצְרוּ בְטֵבַע לְחָרֵב וּלְהַשְׁמֵד, בְּגִדְפָם אֵת אֲשֶׁר אֵינָם יוֹדְעִים יִשְׁמְדוּ בְּהַשְׁמָדָם,

יג בְּקַחְתָּם אֵת שְׂכַר הָעוֹלָה. לְהִנָּאָה חוֹשְׁבִים הֵם אֵת הַהִתְעַנְּגוֹת בַּיּוֹם, מְכַתְּמִים וּמְלֵאֵי מוֹמִים, שֶׁלְאַחַר שְׁנֵהֲנִים בְּסַעוּדוֹתֵיהֶם מִתְעַדְנִים הֵם בְּמִשְׁתָּה עִמָּכֶם;

as they consider it a delightful thing to revel in the daytime. Spots and blemishes have they, and sport themselves with their own pleasures as they feast in idleness, 14 and have eyes full of adultery and of sin that does not cease; beguiling, unstable souls are they, whose hearts are well versed in covetousness; accursed sons are they, 15 who have forsaken the Straight Way and are gone astray, following the way of Bilam, the son of Be'or, who loved the wages of iniquity, 16 but who was rebuked for his iniquity; a dumb donkey, speaking with a man's voice, halted the folly of the prophet. 17 These men are springs without water, clouds that are carried with a tempest; the mist of darkness is reserved for them forever. 18 For when they speak great swelling words of vanity, they allure through the sensual lusts of the flesh; but there are those who flee, when the time is easy, from those who live in harlotry. 19 They, while they promise liberty, themselves are the slaves of corruption; for a man is overcome by whatever it is that enslaves him. 20 For if, after they have escaped the pollutions of the world through the knowledge of Adoneinu and Moshi'einu Yeshua HaMashi'akh, they are again entangled by these very things, and overcome, the latter end is worse with them than the beginning. 21 Truly it would have been better for them not to have known the Derekh HaTzedaka, than, after they have known it, to turn from the kadosh mitzvah that was delivered to them. 22 It will come to pass with them according to the true proverb, "The dog returns to his own vomit, and the sow that was washed to her wallowing in the mire."

Yokhanan Markos Chapter 11

12 And the next day, when they went out of Beit Anya, He became hungry. 13 And He saw a fig tree in the distance which had leaves on it. So He came to it to see if He could find anything on it; and when He came He found nothing on it except leaves; for it was not yet time for the figs. 14 And He said to it, "From now and forever let no man eat of your fruit." And His Talmidim heard it. 15 And they came to Yerushalayim; and Yeshua entered into the Heikhal of Elohim, and began to cast out those who were buying and selling in

יד בהיות להם עינים מלאות נאוף, ומן החטא אינם חדלים, בפתותם נפשות בלתי יציבות; ולב מרגל בתאות בצע יש להם, בני הקללה; טו שכאשר עזבו את דרך הישר, תעו והלכו בדרך בלעם בן בעור אשר אהב את שכר העולה.

טז אבל תוכחת עברתו היתה לו אתון אלמת שכאשר דברה בקול בני אדם, עצרה את אולת הנביא.

יז אלה הם מעינות בלי מים, עננים נדפים על ידי סערה, אשר אפלת חשך שמורה להם.

יח כי כאשר מדברים הם את שוא ההבל, מפתים הם בתאות הבשר הטמאות את אלה שנמלטים לשעה קלה מן המתהלכים בתעות,

יט ומבטיחים להם תרות בהיותם הם עבדי השחת; כי על ידי מה שהאדם מנצח, לזה הוא גם משעבד;

כ שהרי אם נמלטו מטמאות העולם על ידי הכרת אדונינו ומושיענו ישוע המשיח, אזי בהסתבכם באותם הדברים שוב מנצחים הם.

נהיתה אחריתם גרועה מן ההתחלה;

כא כי מוטב היה להם שלא להכיר את דרך הצדקה מאשר לאחר שהכירו לסגת אחור מן המצוה הקדושה שנמסרה להם.

כב וקרה להם המשל האמתי: הכלב אשר שב אל קיאו, החזירה שררחה בהתגוללות ברפש.

יוחנן מרקוס פרק יא

יב וביום המחרת, כשיצא מבית עניה, רעב. יג וראה תאנה אחת מרחוק שיש בה עלים, ובא אליה, אולי ימצא בה דבר מה; וכאשר בא, לא מצא בה אלא עלים, כי לא היתה עונת התאנים.

יד ואמר לה: מעתה ולעולם איש לא יאכל ממך פרי! ושמעו תלמידיו.

טו ובאו לירושלים; ונכנס ישוע להיכל אלהים והחל לגרש את הקונים והמוכרים בהיכל, והפך את שלחנות החלפנים ואת כסאות מוכרי

the Heikhal; and He overturned the trays of the moneychangers and the stands of those who sold doves; 16 and He would not allow any man to bring goods into the Heikhal. 17 And He taught them, saying, "Is it not written, 'My house shall be called Beit Tefilah for all the peoples?' But you have made it a bandits' cave." 18 And the chief Kohanim and the Sofrim heard it, and they sought how to do away with Him; for they were afraid of Him, because all the people were amazed at His teaching. 19 And when evening came, they went outside of the city. 20 And in the morning, as they were passing, they saw the fig tree withered from its roots. 21 And Shimon remembered and said to him, "Adon, behold, the fig tree which you cursed has withered." 22 Yeshua answered, saying to them, "If you have firm trust in Elohim, 23 truly I say to you that whoever should say to this mountain, 'Be moved and fall into the sea,' and does not doubt in his heart, but trusts that what he says will be done, it will be done for him. 24 Therefore I say to you, anything you pray for and ask, trust that you will receive it, and it will be done for you. 25 And when you stand up to pray, forgive whatever you have against any man, so that Avikhem in heaven will forgive you your trespasses. 26 But if you will not forgive, even Avikhem in heaven will not forgive you your trespasses."

הַיּוֹנִים.
טז וְלֹא הִנִּיחַ לְאִישׁ לְהַעֲבִיר בְּלִים בְּתוֹךְ הַהֵיכָל.
יז וְלַמָּד וְאָמַר לָהֶם: הֲלֹא כָּתוּב, בֵּיתִי בַּיִת תְּפִלָּה
יִקְרָא לְכָל הָעַמִּים?, אֲדָ אַתֶּם עֹשִׂיתֶם אוֹתוֹ
מֵעֵרַת לְסוֹטִים.
יח וְשָׁמְעוּ רְאֵשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַסּוֹפְרִים וַחֲפָשׂוּ אֶיךָ
לְהַאֲבִידוֹ, כִּי פָחְדוּ מִמֶּנּוּ, מִפְּנֵי שְׂכָל הָעָם
תָּמָהִים הָיוּ עַל תּוֹרָתוֹ.
יט וְכַהֲיוֹת עָרַב, יֵצְאוּ אֶל מַחוּץ לְעִיר.
כ וּבְבֹקֶר, כַּאֲשֶׁר עָבְרוּ, רָאוּ אֶת הַתְּאֵנָה יְבֵשָׁה
מִשְׁרָשִׁיָּה.
כא וְנִזְכַּר שָׁמְעוֹן וְאָמַר לוֹ: רַבִּי, הֲנֵה הַתְּאֵנָה
שָׁקֵלְתָּ יְבֵשָׁה.
כב וְעֵנָה יִשׁוּעַ וְאָמַר לָהֶם: תְּהֵא בְכֶם אֱמוּנָת
אֱלֹהִים;
כג כִּי אָמֵן אֹמֵר אֲנִי לָכֶם, מִי שֵׁיֵאמֶר לְהָר הַזֶּה
'הִנָּשָׂא וְנָפֵל לַיָּם' וְלֹא יִפְקֹד בְּלִבּוֹ, אֲלֵא יֵאֱמִין
כִּי יִהְיֶה לוֹ מֵה שֶׁהוּא אֹמֵר, יִהְיֶה לוֹ מֵה שֶׁהוּא
אֹמֵר.
כד לָכֵן אֹמֵר אֲנִי לָכֶם, כָּל מֵה שֶׁאַתֶּם מִתְּפַלְּלִים
וּמִבְקָשִׁים, הָאֱמִינוּ שֶׁאַתֶּם לוֹקְחִים, וְיִהְיֶה לָכֶם.
כה וְכַאֲשֶׁר אַתֶּם קֹמִים לְהַתְּפַלֵּל, סְלַחוּ מֵה שֵׁיֵשׁ
לָכֶם נֶגַד אִישׁ, כְּדִי שֶׁגַם אֲבִיכֶם שִׁבְשָׁמִים יִסְלַח
לָכֶם עַל עֲוֹנוֹתֵיכֶם.
כו אֲבֵל אִם אַתֶּם אֵינְכֶם סוֹלְחִים, גַּם אֲבִיכֶם
שִׁבְשָׁמִים לֹא יִסְלַח לָכֶם עַל עֲוֹנוֹתֵיכֶם.